

NEWSLETTER

novembar 2023.

FONDACIJA
HASTOR

Uspješno realizovan projekat EMPOWERING „GIRLS AND YOUNG WOMEN THROUGH MENTORING SUPPORT”

Ulaganje resursa u razvoj obrazovanja i pružanje pomoći stipendistima čije se školovanje bliži kraju ili koji su pred procesom prelaska na viši nivo obrazovanja u cilju pripreme za nove izazove Fondacija Hastor je nastavila i ove godine. Vodeći se svojom dugogodišnjom misijom, Fondacija Hastor je, u saradnji s Ambasadom Francuske u Bosni i Hercegovini, u proteklom periodu uspješno realizovala projekat „Empowering girls and young women through mentoring support“.

Elementarni cilj projekta je bio promovisati ravnopravnost spolova kroz obrazovanje djevojaka u Bosni i Hercegovini, što je podrazumijevalo osnaživanje učenica 3. razreda srednjih škola širom Bosne i Hercegovine i edukaciju o temama kao što su: položaj žena u bh. društvu i poboljšanje istog, borba protiv nasilja nad ženama, važnost i zaštita reproduktivnog zdravlja, priprema mladih učenica za upis na fakultet i važnost izbora pravog zanimanja te preduzetništvo mladih djevojaka.

Realizacija projektnih aktivnosti je podrazumijevala dodjelu stipendija studenticama koje su kroz edukativne radionice radile na neformalnom obrazovanju 50 učenica 3. razreda srednje škole te nastojale djelovati na podizanje svijesti o vrlo važnim temama i pružiti jasne i čvrste temelje za dalji razvoj učenica koje su prisustvovali radionicama koje su održane širom Bosne i Hercegovine, u: Sarajevu, Zenici, Konjicu, Mostaru, Novom Travniku, Bijeljini, Živinicama i Zvorniku.

Kroz projekat se nastojalo doprinijeti generalnom osnaživanju položaja žena u bh. društvu, čime Fondacija Hastor nastavlja aktivno raditi na pokretanju bitnih promjena u društvu.

Ovu priliku koristimo da se zahvalimo Ambasadi Francuske u Bosni i Hercegovini na pruženoj podršci za realizaciju projektnih aktivnosti.

AMBASSADE
DE FRANCE
EN BOSNIE-
HERZÉGOVINE

*Liberté
Égalité
Fraternité*

FONDACIJA
HASTOR

Dženana Zulum

Karakter čovjeka možete lahko prosuditi prema tome kako se odnosi prema onima koji za njega ne mogu ništa učiniti, kazao je Johann Wolfgang von Goethe, koji nas je podsjetio na temelj promišljanja o altruizmu kao važnom dijelu ljudske naravi. Volonterski angažman stipendista ključni je aspekt Fondacije Hastor te kao takav predstavlja realizaciju naše osnovne misije – unapređenje društva kroz raznovrsne sfere djelovanja. U okviru Fondacije Hastor volonterizam se konceptualno širi izvan individualnih doprinosova, odražavajući duboko ukorijenjen duh solidarnosti i zajedništva. U skladu s navedenim vrijednostima, glavni cilj rubrike Stipendista mjeseca jeste poticanje pojedinaca čije inicijative afirmiraju temeljna načela Fondacije Hastor. Dženanin iznimski doprinos i posvećenost volonterskim aktivnostima tema su ovomjesečne rubrike Stipendista mjeseca te vam u nastavku donosimo njenu inspirativnu priču.

Dženana Zulum porijeklom je iz Bugojna i već punih deset godina stipendistica je Fondacije Hastor. Završna je godina drugog ciklusa studija na Fakultetu političkih nauka Univerziteta u Sarajevu na Odsjeku za komunikologiju/žurnalistiku – smjer PR i odnosi s javnošću.

Njena posvećenost radu iskazuje se kroz snažnu predanost filantropiji, dok je glavna sfera njenog interesovanja izražena kroz prizmu komunikologije. Kako nam Dženana navodi, sve ovo proizašlo je iz svijesti o važnosti adekvatnih komunikacijskih vještina koje nazućinkovitije može implementirati u okviru društvenih nauka. Tokom svog trogodišnjeg studija Dženana je akumulirala bogato iskustvo u različitim medijskim aktivnostima. Upravljanje stečenim znanjem i vještinama Dženanu je usmjeravalo prema sektoru odnosa s javnošću. Njena strast pronašla je svoj odraz kroz aktivnosti u Fondaciji Hastor.

Početna instanca njenog volonterskog angažmana je tim za održavanje društvenih mreža u kojem se okušala i dobrom dijelom pronašla:

S obzirom na to da već deset godina volontiram u okviru Fondacije Hastor, nastojala sam iskoristiti priliku za profesionalno usavršavanje te sam kroz sve ove godine postala istinski vezana za nju. Svakodnevno svjedočim njenom značaju i važnosti djelovanja za cijelo bosanskohercegovačko društvo, na šta niko ne može ostati imun. Od tog trenutka, svojom snagom i predanim srcem, posvećena sam volonterskom angažmanu u Fondaciji Hastor i to je zaista ono na šta sam najviše ponosna.

Pored tima za održavanje društvenih mreža, Fondacija Hastor Dženani je pružila priliku da proširi svoje talente i strast prema komunikaciji kroz vođenje podcasta. Ova inicijativa ne samo da doprinosi širenju znanja već Dženani omogućava da dijeli svoje vještine sa zajednicom. U ulozi voditeljice Podcasta Fondacije Hastor Dženana je zaista zauzela posebno mjesto i pronašla "dio sebe".

Ovo je neprocjenjivo profesionalno usavršavanje! Mi imamo jedan podcast koji je na visokom nivou i tehnički, vizuelno i sadržinski i uz sve to koristimo ga u najbolje moguće svrhe, a to je promocija mladih i uspješnih ljudi kao i pravih društvenih vrijednosti. Upravo te vrijednosti i njihova promocija učinile su da se i ja kroz taj projekt osjećam i društveno korisnom, jer zajedno s timom ljudi koji stoji iza kamere i gostom koji sjedi preko puta mene, doprinosimo promociji kvalitetnih ljudi, velikih djela i inspirativnih priča i uz sve to, dokazujemo da je navedeno moguće u Bosni i Hercegovini. Mi obilujemo takvim, izrazito kvalitetnim potencijalima, i oni zaslužuju da se njihov glas čuje jer je upravo taj glas onaj koji će motivirati i onog koji sluša.

Pripremila: Semina Sadiković

Inela Hodžić

Sve što možeš sanjati, možeš i ostvariti!

Bez obzira na to na kojem kraju Zemlje se nalazite i koliko velike snove imate, nikada nemojte odustajati od kreiranja svog puta ka njihovom ostvarenju, a život će zasigurno posložiti kockice i poslati vam pravog prijatelja da vam pomogne na tom putu. Dokaz toga je i naša stipendistica Inela Hodžić koja dolazi iz Travnika, a studentica je na Mašinskom fakultetu Univerziteta u Zenici.

Inela je postala stipendistica Fondacije Hastor davne 2015. godine, a za nju je saznala zahvaljujući prijateljima. Četiri godine volontirala je kao učenica, a onda, upisom na fakultet, postala je i mentorica. Također, Inela nam je kazala da je najbolji efekt mentorstva, zapravo, činjenica da se tu radaju i prijateljstva. Ona se uvijek trudila biti prijateljica i uzor svojim učenicima. Svi mentori Fondacije u jednom trenutku zvijezde su vodilje učenicima s kojima rade. Inela je željela nesebično djelovati na mlade ljude te napraviti ih još boljim i uspješnijim:

Kroz volontiranje sa srednjoškolcima zaista sam naučila nositi se s odgovornošću, organizovala sam veliki broj radionica i prezentacija kroz koje sam se sve više usavršavala te sam pobijedila strah i tremu koje sam imala tokom prezentiranja. Htjela ili ne, sebi sam rekla da to moram zbog učenika kojima sam bila mentor i, u jednu ruku, uzor. Ja sam ta koja im je bila u jednom periodu njihovog života zvijezda vodilja. Htjela sam djelovati na mlade ljude tako da oni budu bolji u svemu od mene u njihovim godinama. Obraćala sam pažnju na to šta je meni bio tada problem i nisam mogla dopustiti da se i oni bore s tim problemima, pa sam se zato uvijek trudila da im budem i prijatelj i mentor istovremeno.

Kao studentica koja je nadarena za mnoge oblasti, Inela je odlučila svoje znanje prenijeti mlađim naraštajima i kroz STEM akademiju, gdje je u novembru ove godine odvela grupu učenika na svjetsko takmičenje iz robotike u Panamu! Svako vrijeme nosi svoje breme, ali i nova iskustva, saznanja i osjećaje koji od nas grade bolju ličnost – naravno, ako to adekvatno iskoristimo kao svoju prednost. Na pitanje kako je došlo do takmičenja u Panami i kako su njeni počeci izgledali, Inela nam je ispričala:

Naravno da na početku nikada nije lahko i svi mislimo da nećemo uspjeti, da možda to što radimo nije za nas. Međutim, kada se potrudimo i damo sve od sebe, uspjeh je neminovan, a zadovoljstvo koje dolazi s uspjehom nešto je što zaista čovjeka ispunjava i bude mu motiv za dalji rad. Tad shvatimo da sve za šta smo se trudili zapravo nije bilo uzaludno i da iz svega toga što radimo možemo izvući neku pouku i steći iskustvo koje će nam dati vjetar u leđa.

Inela fokus stavlja i na to da je zajedno sa svojom grupom učenika uspjela vidjeti i drugi dio svijeta, nove kulture i ljudi te steći velika iskustva koja će joj dobro doći u budućem radu. Odlazak na Svjetsku olimpijadu iz robotike uslijedio je nakon osvajanja prvog mjesto na državnom takmičenju koje se održalo u maju ove godine u Zenici.

Uz ogromnu podršku i pomoć profesora na fakultetu, Inela je sa svojom grupom uspjela „ući“ u svijet robotike. Nakon velikog broja treninga, rada, truda i rješavanja zadatka uspjeli su osvojiti prvo mjesto na državnom takmičenju te se plasirati na svjetsko. Kako je svjetsko takmičenje iz robotike utjecalo na Inelu, saznajemo u nastavku:

Kada se istinski posvetimo nečemu što radimo, naravno da očekujemo uvijek dobre rezultate, ali ja se nisam nadala baš ovolikom uspjehu. Da mi je neko rekao da će moj tim na čelu sa mnom kao trenerom uopće pobijediti na državnom takmičenju iz robotike, ne bih mu vjerovala, a sad da ne pričam o odlasku na svjetsko takmičenje tamo negdje u Panami, za koju sam uvijek mislila da će je samo gledati na karti svijeta i na slikama preko ekrana.

Za sami kraj razgovora, Inela je izrazila želju da se obrati mlađim stipendistima:

Studentima koji uskoro stupaju na tržište kao radna snaga poručila bih da se maksimalno posvete svemu što rade i za šta dobijaju zaduženja. Kada preuzmemo odgovornost na sebe, onda trebamo ispuniti očekivanja i ono za šta smo se zauzeli. To zaista možemo svi ukoliko smo zainteresirani za nešto što radimo.

Pripremile: Hana Kolasević i Hana Hajrić

Ammar Biser

Nakon okončanja školovanja stipendisti Fondacije Hastor ostaju vezani za Fondaciju kao korijen za svoje drvo. Takvo korijenje teško je pokidati zbog veze koja umije biti izuzetno čvrsta, neraskidiva, ispunjena pozitivnim emocijama i predivnim sjećanjima na period školovanja koji je ostao iza njih. Tako bivši stipendisti Fondacije Hastor njeguju povezanost s Fondacijom koja je nerijetko

bila njihov glavni oslonac i podrška u životu. Vrijeme prolazi i ljudi se suočavaju s raznim promjenama i mnoga sjećanja blijede kada se zamijene novim i interesantnijim događajima. Samo jedno u životu svakog stipendiste, ma u kojem životnom dobu bio, ostaje isto – privrženost Fondaciji Hastor. Ovog mjeseca donosimo vam priču našeg bivšeg stipendiste Ammara Bisera.

Ammar Biser bivši je stipendista Fondacije Hastor koji trenutno živi i radi u Sarajevu. Završio je Srednju muzičku školu te Muzičku akademiju u Sarajevu, a stipendista Fondacije Hastor postao je još u prvim generacijama davne 2007. godine.

Ammar je danas zaposlen kao nastavnik gitare u Osnovnoj muzičkoj školi Ilijadža, što je, kako nam kaže, oduvijek bila njegova želja i

ambicija. Tokom svog studiranja i u Fondaciji Hastor isticao se po svojim izuzetnim muzičkim vještinama koje je nerijetko i nesebično dijelio s drugim stipendistima. Naime, njegov angažman, između ostalog, ogledao se i u tome što je godinama nastupao kao solista prateći određene važne događaje kakvi su: Sarajevo film festival, godišnjice Fondacije Hastor, promocije, koncerti i mnoge druge.

I pored takvog angažmana, zaokupljenosti i manjka slobodnog vremena, Ammar je uvijek znao poredati prioritete koji su ga i doveli na mjesto gdje se danas nalazi. Uvijek je bio odgovoran student obavljajući studentske na fakultetu, ali i volonterske obaveze u Fondaciji Hastor. Njegova priča upravo nam je pokazatelj da se Fondacija Hastor tokom svog postojanja uvijek vodila istom mišlju, misijom i radom i upravo zbog takvog pristupa danas se može pohvaliti ovakvim uspjesima svojih stipendista.

Fondacija Hastor naučila nas je da jedno ne isključuje drugo – možemo biti uspješni i na fakultetu, ali i u vannastavnim aktivnostima. Važno je biti uspješan student, ali je važno biti i dobar čovjek. Štaviše, to je imperativ.

Ammar ističe kako su mu Fondacija Hastor i volontiranje sa stipendistima u mnogome pomogli u poslu kojim se danas bavi. Budući da je godinama bio mentor mlađim stipendistima, savladao je tehnike kako komunicirati s mlađim učenicima, zaokupirati njihovu pažnju, ali i naučiti ih korisnim stvarima. Ammar nam govori kako je u školi u kojoj radi samo nastavio s onim što je radio u Fondaciji – biti mentor, podrška i prijatelj svojim učenicima. Fondacija Hastor mu je, kako kaže, pomogla u razvijanju empatije i mentorskih kompetencija.

Zahvaljujući Fondaciji Hastor naučio sam da biti dobar čovjek ne ovisi o funkciji koju obnašamo. Važno je da budemo prijatelj, pomoći i podrška ma čime se bavili. Dobro ne poznaje nikakvu vrstu ograničenja.

Osim toga, ističe i da mu je iskustvo mentora koje je dobio u Fondaciji Hastor stvorilo posebno iskustvo zbog toga što se nastava u Osnovnoj muzičkoj školi Ilijadža odvija individualno. Na kraju, Ammar mlađima poručuje da budu autentični, da njeguju prave vrijednosti i kvalitete te budu dobri ljudi, a to je upravo ono na šta nas Fondacija Hastor i podstiče sve vrijeme.

Čovjekova najveća životna želja je uz sebe imati nekoga ko će ga inspirirati da ostvari ono za šta je sposoban

Ralph Waldo Emerson

Svjedoci smo da danas na svijetu postoji bezbroj teških i zahtjevnih uloga, a jedna od njih je i uloga mentora. Biti nečiji mentor, odnosno, pratiti nekoga aktivno, ukazivati na greške i davati savjete nije, ni u kojem slučaju, jednostavan zadatak. Međutim, stipendisti Fondacije Hastor imaju priliku okušati se u ovoj ulozi prije nego što zakorače u mnogo izazovnije i naprednije aspekte života. Mentorstvo može biti nepredvidljivo i u nekim momentima iscrpljujuće, ali ono u sebi krije jedno veliko bogatstvo i lekcije koje itekako mogu poslužiti u budućnosti.

Aleksandar Josipović stipendista je koji dolazi iz Teslića te je jedan od vrijednih mentora Fondacije Hastor. Njegova biografija obiluje pohvalama i nagradama, a ne zaostaje ni u volonterskom angažmanu. Student je četvrte godine na Akademiji umjetnosti u Banjoj Luci, smjer Muzička teorija i pedagogija. Aleksandar svoje volonterske aktivnosti obavlja online, no to ga ne sprečava da održi korisne i kvalitetne susrete sa svojom grupom učenika. Volontira s 25 učenika – osnovaca i srednjoškolaca te ističe da, i pored sitnih prepreka na koje nailazi prilikom održavanja sastanaka, ima veoma dobar kontakt s učenicima pa i oni, samim time, uvijek prisustvuju sastancima u velikom broju i sa zadovoljstvom.

Između ostalog, kaže nam i sljedeće:

Tokom volontiranja, pored obaveznih mjesecnih tema koje smo obradivali, uvijek sam se trudio učenicma biti na raspolaganju, onako kako su i meni bili ostali članovi Fondacije. Na taj način sam pokušao kod njih usaditi ljubav prema Fondaciji, ali i pružiti im osjećaj pripadnosti u ovoj velikoj porodici. Trudio sam se kroz razgovor i slušanje njihovih problema pokazati im kako smo u Fondaciji svi mi neizostavne karike i kako niko od nas nije manje vrijedan, kako pomažući jedni drugima na bilo koji način, pa makar i slušanjem njihovih problema, zapravo ispunjavamo osnovni postulat Fondacije Hastor.

Na posljednjem održanom sastanku, Aleksandar je sa svojim učenicama razgovarao upravo o Fondaciji Hastor. Prisjećali su se onih prvih, istovremeno teških, ali i slatkih koraka Fondacije. Uzimajući u obzir da je Aleksandar već dugo član ove velike porodice, vjerujemo da je svoja iskustva sa zadovoljstvom prenio učenicima i na taj način, nadamo se, probudio želju u nekim od njih za mentorstvom. Ovaj vrijedni mentor trudio se učenike što više upoznati sa značajem, radom i djelom Fondacije Hastor. Cilj mentorskih sastanaka jeste da mentori nastoje djeci usaditi pozitivne vrijednosti te ih na taj način osvijestiti o važnosti brige za zajednicu i činjenja dobra. Upravo zbog toga Aleksandar ističe da vrlo pažljivo bira teme za svoje mentorske sastanke jer želi ostaviti svoj trag na učenicima koji ga nerijetko vide i kao uzor. Kao najljepši osjećaj izdvaja trenutak u kojem kroz razgovor u djeci prepozna napredak na bilo kojem polju ili mu oni sami to kažu. Prema njegovom mišljenju, tada na određeni način sav trud dobije svoj smisao.

Za Fondaciju Hastor Aleksandar ima samo riječi hvale – pored novčane pomoći, istakao je i brojna poznanstva koja je stekao. Pored toga, kaže da je aktivnim zalaganjem i volontiranjem stvorio neku vrstu želje, pa slobodno se može kazati i navike, pomoći bilo kome i rado izaći ususret svima.

Fondacija Hastor, kroz svoje razne aktivnosti upravo to želi i postići – ojačati mlade i podsjetiti ih da je dobročinstvo prema drugima ključ uspjeha i sreće u životu. Također, Aleksandar kaže da je biti stipendista ove fondacije jedna velika privilegija, a kao razlog navodi upravo mentorstvo. Prema njegovim riječima, duguje veliku zahvalnost samoj Fondaciji Hastor jer mu je pružena mogućnost na poseban način učestvovati u odgoju djece. Također, zasigurno će ga sutra neki od njih smatrati svojim uzorom.

Za sami kraj, tražili smo i poruku od Aleksandra za sve naše trenutne, ali i buduće stipendiste, a on je kratko poručio sljedeće:

***Ostanite studenti dok god imate nešto za naučiti,
dakle, cijeli svoj život.***

Čaša vlastelina Sanka Miltenovića

Posude za piće bile su najčešći zlatarski proizvodi srednjovjekovnog razdoblja koji su se uprkos velikoj produkciji do danas sačuvali u prilično malom broju. Izuzetan primjerak zlatarstva 15. stoljeća je srebrena zdjelica za piće – hanap. Tipološki, ta vrsta posuda je francuskog porijekla, a izvori ih spominju od 13. stoljeća i nazivaju hanap, latinski ciphus, što označava široku, plitku posudu za piće, običnu, nesvećanog karaktera, nego namijenjenu dnevnoj upotrebi. Jedna od takvih posuda iz bosanskog srednjovjekovlja jeste čaša vlastelina Sanka koja se danas čuva u njujorškom Metropolitan muzeju. Čaša vlastelina Sanka predstavlja raskošan rad iz druge polovine 14. stoljeća i otvara nove poglede na gotičke uticaje u bosansko-dubrovačkom području. Kada je u pitanju izgled čaše, ona je srebrena, kružnog oblika te je ukrašena s unutrašnje strane dok spoljnom stranom teče natpis.

Unutrašnja površina čaše dekorisana je kombinovanom geometrijsko-biljnom kompozicijom koja je sastavljena od trougla, upisanog kruga i tri polukruga koji dijametrima naliježu na strane ravnostranog trougla. U sredini kruga je ucrtana stilizovana rozeta sa šest latica, a u svakoj latici se ponavlja po jedan hrastov list. Uglovi trougla su također ispunjeni hrastovim lišćem. Po cijeloj kompoziciji, čaša predstavlja zanimljiv primjer zlatarstva druge polovine 14. stoljeća pa se može prepostaviti da je rađena u nekoj bosanskoj ili dubrovačkoj zlatarskoj radionici. Interesantno je da se na ovoj čaši javlja i motiv demona, karakterističan gotski motiv čiji se razvoj može pratiti od 12. stoljeća pa sve do početka 15. stoljeća na području zapadne Evrope u različitim granama umjetničke djelatnosti. Ovaj motiv je zastupljen i u evanđelju Divoša Tihoradića što ukazuje da je ovaj motiv bio privlačan za ovdašnje majstore te da su ga oni upotrebljavali u različitim vrstama umjetničke djelatnosti.

Motiv hrastovog lista, koji je također bio mnogo zastupljen u zlatarskim radionicama ovih prostora, omogućio je pobliže datiranje ove čaše jer je način na koji je ovaj motiv obrađen zapravo specifičan za područje Balkanskog poluostrva, Mediterana, Španije i Francuske u 14. stoljeću. Kada je u pitanju sam natpis koji se nalazi sa vanjske strane čaše, on je napisan čirilskim slovima nalik gotskoj kapitali. U natpisu se također nalazi ime vlasnika čaše (sija čaša Sinakova) i iako u historiografiji nije razriješeno kojem Sanku je ova čaša pripadala s obzirom na to daje unutar Bosanskog Kraljevstva bilo više vlastelina sa istim imenom, preovladava mišljenje da je pripadala porodici Draživojevića, kasnijih Sankovića koja je bila jedna od najuglednijih i ekonomski jakih bosanskih vlastelinskih porodica odnosno Sanku Miltenoviću, vjernom kaznacu Tvrтka I do 1366. godine kada se odmetnuo.

Neobična i nadasve upečatljiva je i simbolična poruka na natpisu koja je uslijedila odmah nakon zazivanja Svetog Trojstva: U ime Oca i Sina i Duha Svetoga, neka Bog podari radost onome koji piće iz njega, ali neka ne zaboravi siromašne. Postoje oprečna mišljenja da li je ova čaša izrađena u bosanskoj ili dubrovačkoj radionici. No, bilo kako bilo, ova čaša predstavlja važan doprinos umjetnosti srednjovjekovne Bosne iz razloga što je ovakvih čaša sačuvano jako malo te predstavlja značajan doprinos upoznavanju zlatarstva iz perioda srednjovjekovne Bosne, pogotovo iz druge polovine 14. stoljeća, kada su sačuvana samo usamljena i pojedinačna originalna djela iako na osnovu arhivske grade znamo da su slične čaše u to doba bile izrađivane u velikim količinama.

Također, na osnovu ove čaše i mnogih drugih umjetničkih zaostavština iz bosanskog razvijenog srednjeg vijeka moguće je pratiti razvoj gotičkog uticaja na umjetnost srednjovjekovne Bosne u raznim segmentima zbog kojeg su izrađevine srednjovjekovne bosanske umjetnosti umnogome postale obogaćenije i raskošnije.

Cvijeće

U žaru snova
U jeku svjetla
Trista boja, nijedna moja
I klasično tiko svitanje
Kreni
Uzrujan njenom prašnjavom kosom
Što ide pravo u susret meni
I siva živa, kao nikad pr'je

U ozon svjetla da kofer spustim
I ogromne želje napustim
Da li je blizu?

Ja tu sam, još bliže
Jer ova roza izmaglica
Malo mi sreće sad niže

I nimalo se ne plašim sad
Ne lažem, straha nema
U ono gdje korak me vuče
U onu tamnu šansonu
Tamo na bež balkonu
Krojeno po rubinu
Zemljom u dubinu
Malo sunca i cimeta prah
Nakoso zraka u istok bježi
Kome u plavo tamo se ide
Pod nebom srce slobodno leži

Jasmina Ejubović

FONDACIJA
HASTOR

Kontaktirajte nas!

Bulevar Meše Selimovića 16,
Sarajevo
033 774 789
033 774 823
fondacija@hastor.ba

Redakcija

Maida Sarić
Almina Šabanović-Kokot
Adelisa Begić
Semina Sadiković
Hana Kolasević
Hana Hajrić
Aldina Šaljić
Amina Abaspahić
Amina Bašić
Aida Suljić
Jasmina Ejubović

Grafički dizajn

Adnan Kevrić
Sara Keserović

Naslovница

Nejla Dedić